

dene (Grundtvig: Saa!). Jeg skal f. Ex. bemærke, at i den militaire Stand vil man, ved at, eftersee og sammenligne Gagen med Alderen, finde, at i Reglen bliver ingen Capitain eller befordret til en Gage af 1200 Rd. om Aaret, førend han har fyldt sit 40de Aar. Ligeledes vil det ogsaa være meget sjældent, at Nogen bliver Contoirchef, førend han er 40 Aar. Endelig skal jeg ogsaa med Hensyn til de geistlige Embedsmænd bemærke, at det er meget sjældent, efterat den private Kaldsret er ophævet, at nogen Saadan opnaaer en Løn af 1200 Rd., førend han er 40 Aar. Vi have endogsaa mange theologiske Candidater, som ere over 40 Aar, uden at de have naaet et Embede, og den Klage er næsten begrundet, som jeg engang har hørt: „de stakkels Theologer søge saalænge efter Brødet; saa at naar de faae det, kunne de ikke tygge det. At det, jeg har tilladt mig at anføre om de geistlige Embedsmænd er rigtigt, vil man kunne overbevise sig om, naar man tager Antallet af de geistlige Embeder i det Hele, og seer, hvor mange af dem der ere lønede med 1200 Daler aarlig ifølge den for faa Aar siden ansatte Regulering, og man vil da finde, at af 1297 geistlige Embedsmænd er der 454, som have 1200 og derover om Aaret. Men jeg maa ogsaa lægge Vægt paa den Grund, som den ærede Premierminister yderligere anførte; han fandt en Tilgang ikke alene i Aldersgrændsens Udvidelse til det 25de Aar, men han fandt ogsaa en Tilgang deri, at Folkets Velstand steg. Han henviste til, hvor store Summer der ere opsamlede i Sparekasserne, og han viste, at disse netop for en stor Deel tilhøre de Næringsdrivende og Landbrugerne. Desuden er jeg ogsaa overbevist om, at, naar man virkelig overvinder den Bessedenhed, som har afholdt Mange fra at melde sig som dem, der havde en Brutto-Indtægt af 1200 Daler om Aaret, da vilde denne Klasse være ganske betydeligt. Det har jo ofte været Tilfældet, at Bessedenheden har hindret os Danske fra at melde os til Rettigheder, som Loven dog indrømmer os; saaledes skal jeg tillade mig at minde om, at dengang der i 1848 til den grundlovgivende Forsamling blev indført en almindelig Valgret, og altsaa

Enhver af Folket, som dertil var berettiget, kunde gjøre denne sin Ret gjældende, da var der, saalænge det var filllet som Betingelse, at man først skulde melde sig, kun noget over 3000 af Dagleier- og Indsidders Klassen, som meldte sig, men dengang det blev befalet, at der skulde føres offentlige Lister, og det blev paalagt os i Sognesforstanderskaberne at anføre paa disse Lister alle dem, vi troede, at der kunde henføres til denne Klasse, da steg Antallet til over 49000; det var altsaa Bessedenhed, som afholdt de 46000 fra at melde sig til den Ret, som Loven dog havde hjemlet dem. Men ogsaa i nærværende Tilfælde viser Bessedenheden sig, thi der er Mange, som virkelig have en Indtægt af 1200 Rd. om Aaret, men som af en visnok falst Undseelse afholde sig fra at melde sig. Fremdeles paaviste den høitærede Premierminister, at der er 1800 Jordbrugere, som have over 12 Tønder Hartkorn, og som altsaa svare en aarlig Skat af 200 Rd., og at der af denne Klasse er ikke mere end omtrent 1000, som ere valgbare til Landsthinget; der er altsaa den største Sandsynlighed for, at denne Klasse vil være, idetmindste til 1500, naar Aldersgrændsen bliver udvidet til det 25de Aar, og jeg er vis paa, at, naar man derhos tager alle dem, som have 1200 Rd. i aarlig Indtægt, dertil regnet Alle, som have en Gaard paa 8—12 Tønder Hartkorn og derover, hvis Antal her i Landet beløber sig til over 4000, — og at disse, naar de have deres Gaard uden Prioriteter og Restancer, have en Indtægt af 1200 Rd., er utvivlsomt (vi see jo og, at der i Landsthinget er Mand, som kun have 8 Tønder Hartkorn), da vil der i denne Klasse Medborgere findes langt flere Valgere end vi nu kunde oversee, og, at Antallet af dem vil blive saa stort, at Embedsmændene fra $\frac{1}{3}$ ikke ville blive mere end $\frac{1}{6}$ eller $\frac{1}{4}$, derom er jeg overbevist, og det vil Erfaringen ogsaa stadfæste. Endnu være det mig tilladt at tage et Exempel fra den Provinds, som jeg bedst kjenner, nemlig Fyen; der ere 133 Embedsmænd blandt dem, der ere valgbare til Landsthinget, og 278 Valgbare, som ikke ere Embedsmænd, men i Fyen og tilhørende Der findes der henved 1000 Landeieendomsbesiddere, som have 8 Tønder Hartkorn